

АТОМНИК України

№6 (740) 5 лютого 2015 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЦЕХОВА ПРОФСПІЛКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ: ГОЛОВНІ ПРИОРИТЕТИ

Находиться постоянно в водовороте жизни трудового коллектива

В 2011 году профком гидрометаллургического завода ГП «ВостГОК» возглавил Александр Руденко. В тот год избирательная кампания на заводе была жаркой. Выборы проходили в два тура, по итогам второго — победу одержал Александр Алексеевич. О том, чем живет профсоюзная организация завода, какие вопросы решает, он рассказал корреспонденту газеты.

С профсоюзной деятельностью Александр Руденко знаком давно: был членом завкома, работал в комиссии по охране труда. В то время он трудился машинистом вагоноопрокидки, бригадиром, мастером, поэтому о проблемах трудового коллектива знает не понаслышке.

— Во время работы мастером часто общался с трудящимися различных участков, на заседаниях профкома выдвигали свои требования, добивались результатов, иногда приходилось идти вразрез с администрацией, — рассказывает А. Руденко. — Сейчас, конечно же, спектр работы значительно расширился.

— Александр Алексеевич, по вашему мнению, какими качествами должен обладать профлидер?

— В первую очередь такой человек должен иметь высокую работоспособность, быть целеустремленным и постоянно находиться в водовороте жизни трудового коллектива, решать все его проблемы и выполнять требования в пределах коллективного договора, Кодекса законов о труде, работать над улучшением социальных благ для трудящихся.

— Как вы считаете, почему именно вам доверили этот пост?

— Почему выбрали меня, сказать трудно. Может, заводчане просто отдали предпочтение «свежему» кандидату (смеется), потому что все, кто принимал участие в выборах, уже занимались профсоюзной работой.

— Кто является вашими первыми помощниками в работе?

— Прежде всего, это бывший председатель профкома ГМЗ Владимир Николаевич Вайнер, никогда не отказывает, если нужна помощь. Также мой заместитель Руденко Александр Анатольевич, с кото-

рым встречаемся каждое утро, он подсказывает, какие проблемы есть в коллективе. Да, по большому счету, весь профком завода — 23 человека, у каждого свое направление деятельности, свои обязанности, при любых ситуациях собираем завком и рассматриваем наболевшие вопросы.

— Александр Алексеевич, каким образом осуществляете связь с коллективом, ведь он немаленький?

— В основном через профгруппоргов, они как раз и аккумулируют проблемы цехов и участков, которые мы потом обсуждаем на собраниях завкома. Если возникают вопросы узкой направленности, тогда созываем собрание внутри цеха или участка.

— Какие события 2014 года в жизни профкома запомнились?

— В минувшем году завод отметил свое 55-летие. Организация праздника в основном легла на плечи профкома. Наши комиссии по культурно-массовой и спортивной работе, совет профсоюзной молодежи тра-

диционно готовят торжественное мероприятие, посвященное открытию базы отдыха на реке Ингулец. Летом провели соревнования по рыбной ловле, организовывали поездки на футбольные матчи в Днепропетровск. Наш профком вносил предложения в коллективный договор относительно повышения зарплаты, выдачи льготных путевок для детей-инвалидов работникам комбината, а также изменения в прописанные нормы выдачи средств индивидуальной защиты. В этом году подобные замечания в этом вопросе есть и по сернокислотному цеху.

— Все ли статьи колективного договора выполнялись в минувшем году?

— Те, что прописаны в колдоговоре, выполняются, за этим мы ведем постоянный контроль. Единственное, сейчас имеет место, недопоставка спецодежды, получается, что работники несвоевременно получают новые комплекты.

— Какие задачи ставите перед собой в 2015 году?

— В первую очередь продолжать работу по защите социальных благ работников комбината. Планируем выйти с предложениями по увеличению размера помощи на захоронение, изменению премиального положения по некоторым участкам ГМЗ. Так, из-за недопоставки основного продукта в октябре 2014 года завод простоял некоторое время, и весь коллектив не получил премию. В результате в профком поступило много обращений от заводчан, в частности, ремонтники, ра-

ботники цеха выгрузки руды работали целый месяц, но премии также не получили, что неправильно.

Думаю, молодежь вновь подаст предложение о возобновлении процедуры выдачи ссуд молодым работникам. Планируем вносить предложение о повышении зарплаты. Хотя она и была повышена в минувшем году на 21%, однако инфляция опережает этот рост. Кроме этого, будем добиваться, чтобы работники ГМЗ, которые принимают активное участие в спортивной жизни предприятия, имели возможность посещать наш спорткомплекс бесплатно.

Сейчас все профгруппорги готовятся к проведению отчетных собраний в коллективах, где работники ГМЗ будут вносить свои предложения, которые обсудим на колдоговорной конференции завода, потом вынесем их на обсуждение конференции комбината.

— В январе Атомпрофсоюз Украины отметил свой 23-й день рождения, что бы вы по этому поводу пожелали сопрофсоюзникам?

— Прежде всего, мира, больше диалогов с нашим новым правительством в решении вопросов по защите социальных прав, дальнейшей продуктивной работы. Считаю, что сегодня Атомпрофсоюз Украины работает на высоком уровне, все наши обращения рассматривались незамедлительно. Самые лучшие пожелания всем коллегам — здоровья, мира, счастья и добра.

**Беседовала
Татьяна КОРСУНОВСКАЯ,
фото из домашнего архива
Александра РУДЕНКО**

ЗАКОНОДАВЧІ НОВАЦІЇ

Допомога малозабезпеченим сім'ям

Статтею 9 Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» установлено, що у 2015 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» у відсотковому співвідношенні до прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення становить: для працездатних осіб — 21 відсоток,

для дітей — 85 відсотків, для осіб, які втратили працездатність, та інвалідів — 100 відсотків відповідного прожиткового мінімуму.

Розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям у 2015 році не може бути більше ніж 75 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї.

У 2015 році здійснюється виплата державної соціальної допомоги, передбаченою пунктом 11 статті 15 Закону України «Про державну со-

ціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям». У 2015 році доплата на кожну дитину, яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, віком від 3 до 13 років становить 250 гривень, від 13 до 18 років — 500 гривень.

Рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дитячих дошкільних закладах відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту» у 2015 році збільшується відповідно до зростання прожиткового мінімуму.

ПОДОЛАННЯ НАСЛІДКІВ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ — Конституційний обов'язок держави

Опасная безопасность Чернобыльской зоны отчуждения

На такую тему 22 января была проведена пресс-конференция в агентстве УНИАН Профессиональным союзом работников атомной энергетики и промышленности Украины в лице ее Представителя в Чернобыльской объединенной организации Николая Тетерина и председателя первичной профсоюзной организации государственного специализированного предприятия «Чернобыльская АЭС» Максима Орлова.

ОСТАВЛЯЕМ ЗА СОБОЙ ПРАВО БОРОТЬСЯ

(Из выступления Представителя Атомпрофсоюза Украины Николая ТЕТЕРИНА):

— Вы знаете, что вчера работники зоны отчуждения были вынуждены провести акцию протеста возле здания Кабинета Министров Украины. Причины для пикетирования правительства: первое, у нас вызвало очень большое возмущение письмо Министерства финансов Украины, датированное 29 декабря 2014 года. Суть его в том, что в результате действия фискальной службы деньги, которые должны были поступить в специальный фонд для финансирования трех наших чернобыльских программ, а это 131 млн. грн., их просто перераспределили, забрали в общий бюджет. В результате воз-

ник дефицит средств и уже в самом конце 2014 года Минфин дает указание своей казначейской службе решить эту проблему. Деньги к нам на наши счета казначейские пришли 31 декабря в 18.00. Тогда, когда уже все банки закрыты, когда использовать эти средства просто невозможно. До 5 января 2015 года эти деньги еще находятся на счетах, но никто не регистрирует наши обязательства кредиторские и они возвращаются в бюджет.

Самое неприятное то, что сейчас формально у нас нет прав даже доказать, что государство нам обязано. А у нас там долги по зарплате висят 33 млн. грн., 62 млн. грн. — это за энергоносители и остальные коммунальные услуги. (Окончание на 2-й стр.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

ВОЛОНТЕРСЬКА ГРУПА АТОМПРОФСПІЛКИ

Картка Приватбанку для перерахування грошових коштів: 5168 7556 0260 5202
Отримувач: Коваль Сергій Леонідович (050) 539-78-49
Координатор групи: Прудников Павло Вікторович (067) 231-82-96

ПОДОЛАННЯ НАСЛІДКІВ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ – КОНСТИТУЦІЙНИЙ ОБОВ'ЯЗОК ДЕРЖАВИ

Опасная безопасность Чернобыльской зоны отчуждения

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

Все это поставило предприятия зоны отчуждения в критическое положение. Мало того, на первый квартал этого года выделено денег, что можно назвать уже изdevательством. Предположим, потребность по бюджетной программе украинского гособъединения «Радон» составляет только на заработную плату 11 млн. грн., им выделили меньше 1 млн. грн. Предприятия зоны отчуждения предусмотрены 3,8 млн. грн. на квартал, а только по заработной плате надо 40 млн. грн. Чернобыльской АЭС выделили 83 с лишним млн. грн., а потребность — свыше 115 млн. грн., это только на заработную плату. А работы по госпрограммам, плата за энергоснабжение. У нас же постоянные предупреждения: отключим электропитание, перекроем газ... Мы уже вынуждены были своих людей ставить в известность о том, что, положим, на следующей неделе, не привезем их на вахтовую работу. Директора предприятий поставлены в просто невыносимые условия. С одной стороны, они не имеют права уже производственно-хозяйственную деятельность осуществлять, финансирования-то нет. С другой стороны, людей отправить даже в неоплачиваемые отпуска, тоже по этой причине, невозможно. Да, мы попытались эту проблему решить нормальным переговорным путем, вышли на профильного министра экологии и природных ресурсов Игоря Шевченко. Ему объяснили ситуацию, он поднял этот вопрос на заседании Кабинета Министров, а Премьер-министр Яценюк отреагировал на это в достаточно грубой форме. Итак, мы поняли, что решать проблемы наши никто не собирается вообще. Поэтому объявили о проведении акции протеста с конкретными требованиями.

Мы сейчас находимся вот в такой ситуации, что в любой момент может быть остановлена производственно-хозяйственная деятельность в зоне отчуждения. И это абсолютно реально. Поэтому хотели бы просто объяснить, к чему это может привести. Зона отчуждения — особая, режимная зона, и здесь специфические проблемы, которые надо решать не только Украине, ибо есть там и международные наши обязательства, международные проекты, которые находятся сейчас фактически под угрозой срыва. Дело в том, что в самом вахтовом городе Чернобыле проживает очень много строителей, которые работают по линии фирмы «Новарка» на строительстве нового безопасного конфайнмента (НБК) на Чернобыльской АЭС. Мало того, по последней информации, одна из фирм «Укрэнергострой» выиграла тендер на строительство подпорной стены на объекте «Укрытие». С марта этого года они должны приступить к работе и приступить в зоне отчуждения выделить им 150 мест в общежитиях для своих работников. Если мы сейчас из зоны отчуждения уйдем, значит, этих строителей придется эвакуировать. Так как мы останавливаем котельную, сливаем воду, считайте, что до весны мы уже не вернемся.

А у нас, в Украине, со странами-донорами заключен договор, если мы не будем выполнять его условия, значит, настанут последствия, о которых лучше не говорить. Тем более что мы только недавно получили 350 млн. евро на строительство НБК, а получается не можем обеспечить, так сказать, освоение этих денег. Кстати говоря, фирма «Но-

блемы с октября прошлого года, в частности, начиная с отсутствия бюджетного финансирования и его урезания в целом. Но до сих пор новый руководитель ГАЗО Украины так и не назначен, с кем и что решать, а проблемы в зоне отчуждения только накапливаются. Поэтому приходится прибегать самим к таким вот коллективным действиям, и расслабляться не собираемся, если снова возникнет необходимость, будем готовить более масштабную социальную акцию протеста по отстаиванию трудовых прав и интересов работников.

ВОЗНИКША СИТУАЦІЯ ВЫЗВАНА КРИЗИСОМ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ

(Из выступления председателя первичной профсоюзной организации ГСП «Чернобыльская АЭС» Максима ОРЛОВА):

— Мой коллега, Николай Васильевич, много сказал о тех общих проблемах, которые испытывают коллектива предприятий зоны отчуждения, и, на мой взгляд, одна из коренных причин той ситуации, в которой мы сейчас оказались, это есть кризис государственного управления. Потому что, если абстрагироваться от эмоций и просто посмотреть на факты, мы видим, что за истекший год в Министерстве экологии и природных ресурсов Украины уже назначен третий по счету министр. В Госагентстве Украины по управлению зоной отчуждения сегодня отсутствует постоянный глава, есть временно исполняющий обязанности на этой должности. Но тем не менее, если мы обратимся к профессиональной компетенции, а мы должны с вами понимать, что такие сверхважные виды работ, связанные с выполнением барьерных функций в зоне отчуждения, обеспечением управления по снятию ЧАЭС с эксплуатации, преобразованию объекта «Укрытие» в экологически безопасную систему — это сугубо специфические работы. Здесь управление можно доверять только людям, которые имеют профильное образование, соответствующий положительный опыт работы и соответствующие личностные характеристики. Тот же исполняющий обязанности сейчас председателя Госагентства — он по образованию правовед. О каком, вообще говоря, качестве работ в зоне отчуждения мы можем вести речь? И поэтому, мы считаем, что те проблемы, которые сейчас обострились, они руководители. Как представители Атомпрофсоюза Украины четко понимаем свою ответственность перед нашими многотысячными трудовыми коллективами, перед Украиной, международным сообществом, перед каждым гражданином страны.

Мы провели, в первую очередь, предварительную акцию протеста с тем, чтобы власть имущие обратили внимание на ключевые проблемы, которые есть в государстве, которые есть у нас. Здесь было справедливо уже сказано, что сегодня есть проблемы финансирования не только за текущий, 2015 год, но и проблемы нерешившихся долгов за 2014 год. Ведь мы работаем в рамках общегосударственных программ, которые гарантируются государством. Оно нанимает людей, создает инфраструктуру, ее поддерживает для того, чтобы радионуклиды из зоны отчуждения не распространялись, не мигрировали, чтобы выводить Чернобыльскую АЭС из эксплуатации. Повторюсь, что зона отчуждения — это радиационно пораженная и зараженная территория тысячами кюри радиоактивности, которая, по минимуму, на 25–30 тыс. лет не будет пригодна для хозяйственного использования. Это бесспорный факт, с этим нужно что-то делать.

До настоящего времени была государственная программа, она наполнялась в какой-то мере ресурсами, понятно, что есть экономические сложности, отчасти они тоже рукотворны. Но в любом случае, когда голос специалиста, голос разума и здравого смысла слышат сверху, всегда есть позитивный результат. Но мы обращаемся всякий раз к новому назначенному руководителю, пытаемся объяснить азбучные, очевидные истины, что Чернобыльская атомная электростанция — это, извините за сленг, не макаронная фабрика. Это высокотехнологичное, специфическое очень предприятие с радиационны-

ми и ядерными технологиями, с ядерными установками, с огромным количеством отработавшего ядерного топлива «на борту».

И все это требует специального и очень ответственного подхода. Потому что ядерные риски были, есть и будут, поэтому требуются специалисты и профессионалы высшего качества. Они требуют соответствующей заработной платы, соответствующей инфраструктуры. И мы говорим только о том, что если подходить со здравым смыслом, можно решить любую проблему, а желательно ее решать в зачаточном состоянии.

Не буду обращаться к истории, почему закрыли Чернобыльскую АЭС, это уже случилось. Но мы можем говорить о том, что можно сделать сейчас, чтобы государство имело из зоны отчуждения не убыточный проект и объект, а объект, который служил бы народу Украины, в котором можно было бы развивать хозяйственную деятельность, исходя из той специфики, которая присуща зоне отчуждения, исходя из тех специфических условий, которые есть на Чернобыльской АЭС. А ЧАЭС сейчас превращается в объект по обращению и переработкеadioактивных отходов. Есть соответствующие лицензии. Единственное, что необходимо инициировать государственную программу управления, государственное решение. Есть возможность использовать часть зоны отчуждения, которая относится к промышленной площадке возле ЧАЭС, это ведь сугубо подготовленная территория. Там есть инфраструктура по обращению сadioактивными отходами

Мы должны говорить о том, что цивилизованные государства снижают атомные электростанции за счет частички тарифа на атомную электроэнергию. И это справедливо. Потому что снятие с эксплуатации является одной из фаз стадии эксплуатации АЭС, равно как строительство, ввод в эксплуатацию и вывод с нее. Это один из этапов жизненного цикла, это все напрямую связано с атомной энергетикой. В Украине, к сожалению, вопросами снятия с эксплуатации нагружен бюджет Украины. Гораздо более богатые страны идут по совершенно другому пути, они финансируют снятие с эксплуатации за счет частички стоимости атомной электроэнергии. Абсолютно правильный и pragmaticичный подход, но нет же, многомиллионные обязательства возложены практически на простого обывателя, граждан Украины.

Мы ведь с вами понимаем, что если выводить Чернобыльскую АЭС из эксплуатации, то ее нужно довести до определенного логического решения. Невозможно остановиться на полути, никто нам не позволит это сделать. Поэтому мы снимаем ЧАЭС с эксплуатации, преобразовываем объект «Укрытие». Николай Васильевич уже сказал, что опять страны-доноры добавили денег. Почему? Да потому, что такой проект в таких условиях никто в мире не реализовывал. «Фукусима» идет своим путем сейчас, у нас совершенно другие технологические особенности и международное сообщество, эксперты понимают это и дают соответствующий позитивный прогноз.

Мы ряд законодательных инициатив уже подавали и в прави-

ми, есть электричество, газ, теплоносители, масса специальных строительных сооружений. Там имеется подготовленный персонал, который может выполнять очень необходимую работу в атомно-энергетическом комплексе Украины — обращение с radioактивными отходами. Атомно-энергетический комплекс сегодня захлебывается, потому что на каждой атомной электростанции необходимо строить, получается, свой комплекс по переработке radioактивных отходов. А у нас есть уже опытно-промышленная эксплуатация, и мы готовы принимать с наших АЭС эти отходы. Это безопасно, это международная практика, имеется колossalный опыт по данным технологиям. Мы могли бы это делать, и еще раз говорим: услышьте нас! Но, к сожалению, в государстве нет специалистов, либо их цели сильно расходятся с государственными, я так себе представляю. Ведь то, что сейчас происходит и что делается фактически, оно, к сожалению, направлено на ухудшение ситуации, в том числе социальной и психологической.

Хотел бы подчеркнуть и такое — это хроническая проблема возмещения Пенсионному фонду Украины затрат на выплату льготных пенсий. В отличие от тех же шахтеров, которые априори работают под землей, в особо вредных условиях труда, и государство им устанавливает льготную пенсию, возмещающую Пенсионному фонду затраты на доставку и выплату пенсий. А в отношении работников зоны отчуждения Пенсионный фонд подает на предприятие в суд и они, государственные, подчеркнем, предприятия вынуждены оплачивать из собственного Фонда оплаты труда Пенсионному фонду средства на доставку и выплату льготных пенсий. Это нормально? Мы товарной продукции не выпускаем и не можем отнести это на затраты.

тельство, в Верховную Раду. К сожалению, и здесь это не нашло надлежащего, решения. Поэтому мы использовали практически все способы донести нашу конструктивную позицию по решению проблем, которые созданы искусственно, некомпетентными людьми. Поэтому мы требуем: ввести Чернобыльскую АЭС в перечень стратегических предприятий Украины, подчинить атомную электростанцию профильному органу государственного управления, в компетенции которого управление атомно-энергетическим сектором экономики. Отрасль имеет некий департамент в Минэнергоги, и все. О каком развитии атомной энергетики, вообще, речь может идти, а на самом деле атомная электроэнергия — это сегодня до 67% национальной генерации. Атомная электроэнергия — это энергоресурс будущего, когда Украина имеет и сырье, инфраструктуру и кадры, но почему-то это не берется в расчет. Та же зона отчуждения, если абстрагироваться от эмоций, она абсолютно подходит для строительства новых атомных энергоблоков, современных, безопасных. Есть инфраструктура, открытое соответствующее распределительное устройство, которое и сейчас в работе находится, потому что оно является элементом единой энергосистемы Украины, по сути, интегрировано туда навсегда. Это можно использовать, можно. Почему не делается? Вопрос опять к профильным министрам и есть ли они у нас, насколько они готовы принимать такие решения. Поэтому мы, Атомпрофсоюз, заняли следующую позицию: защищая трудовые и социально-экономические права трудовых коллективов зоны отчуждения, мы не просто требуем, у нас есть конкретные предложения, вы следуйте им, мы обеспечим их реализацию. Есть в Украине все для этого, Украина очень развитая страна.

ІЗ ПОСТАНОВ КОНФЕРЕНЦІЇ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФСПІЛКИ ВІД 3 ЛЮТОГО 2015 РОКУ, м. ЧОРНОБИЛЬ

Заслухавши інформацію Представника Атомпрофспілки «Про фінансово-економічний стан підприємств зони відчуження та дії Чорнобильської ООП по недопущенню зниження соціальних гарантій членів профспілки»,

Конференція Чорнобильської об'єднаної організації профспілки відзначає:

— на сьогодні, 3 лютого 2015 року, на підприємствах зони відчуження не виплачена заробітна плата та її складові за листопад-грудень 2014 року та січень 2015 року. Все це стало наслідком вкрай недостатнього фінансування державних бюджетних програм «Підтримка екологічно безпечної стани у зонах відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення». «Виконання робіт у сфері поводження з радіоактивними відходами нейдерного циклу, будівництво комплексу «Вектор» та експлуатація його об'єктів». Крім того, на порушення Постанови КМ України від 29.12.2014 року за №717, працівникам підприємств зони відчуження не виплачена у січні 2015 року доплата за роботу у зоні відчуження;

— попереджувальна акція під будівліо КМ України, яку організувала та провела Чорнобильська ООП з метою звернення уваги до катастрофічного стану з фінансуванням бюджетних програм, про двомісячну заборгованість із заробітної плати, про непризначення керівника ДАЗВ України, що призвело до порушення Конституції України, трудового законодавства, Генеральної, Галузевої угод та колективних договірів на підприємствах зони відчуження, та з вимогою: забезпечити повне та ритмічне фінансування бюджетних програм; забезпечити фінансування державних програм у першому кварталі 2015 року на рівні фінансування першого кварталу 2014 року; терміново вирішити питання повернення витрат Пенсійному фонду України на нарахування та доставку пільгових пенсій (за Списком №1); профінансувати виплати працівникам підприємств у зоні відчуження із заробітної плати та її складових; терміново призначити керівника ДАЗВ України; притягнути до відповідальності посадових осіб. Попереджувальна акція зіграла свою роль, проте обіцянки представників органів державної влади залишились обіцянками;

— такі дії влади, Кабінету Міністрів, державних службовців, невирішення проблем фінансування державних бюджетних програм приведе до зупинки виробництва на підприємствах зон відчуження, зриву виконання міжнародних договірів, масового скорочення працюючих, або відправлення працюючих у неоплачувані відпустки на 2-3 місяці, зрешто — до соціального вибуку. На сьогодні майже 80 відсотків працівників ДЗ СМСЧ-16 вимушенні написати заяви на неоплачувану відпустку від 2-х тижнів до 30 днів. Analogічні накази готуються на інших підприємствах.

З метою запобігання важким соціальним наслідкам на підприємствах зони відчуження **конференція Чорнобильської об'єднаної організації профспілки**

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Звернутися до голови Атомпрофспілки Матова В.О. з вимогою провести переговори на рівні Міністерства екології та природних ресурсів, Міністерства фінансів за участь представників Чорнобильської об'єднаної організації профспілки з метою вирішення нагальних питань підприємств зони відчуження.

2. Створити робочу групу у складі Представника Атомпрофспілки в ЧООП Тетеріна М.В., голів ППО ДСП «Чорнобильський спецкомбінат» Рижкува В.М., ППО ДСП ЦППРВ Новгородського М.В. для участі в переговорах у органах влади з вирішення питань фінансування підприємств зони відчуження та дочучити їй до 20 лютого отримати офіційні відповіді та рішення щодо фінансування державних програм.

3. За результатами переговорів, дочучити Раді голів Чорнобильської об'єднаної організації профспілки прийняти рішення про проведення наприкінці лютого, початку березня безстрокової акції протесту біля будівлі Кабінету Міністрів України.

4. Направити звернення до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки та оборони України щодо нагальній необхідності зміни державної політики стосовно підприємств Чорнобильської зони відчуження.

**Представник Атомпрофспілки в ЧООП, Голова Ради голів ППО ЧООП
М.В. Тетерін**

Заслухавши інформацію Представника Атомпрофспілки «Про нагальні проблеми підприємств зони відчуження»,

Конференція Чорнобильської об'єднаної організації профспілки відзначає:

Останнім часом у засобах масової інформації, заявах окремих керівників влади, підприємств, колишніх керівників підприємств зони відчуження здійснюється негативне висвітлення роботи підприємств у зоні відчуження, подається та затверджується у суспільстві думка щодо суттєвого поліпшення радіаційного стану зони відчуження, часткового припинення в ній робіт, створення заповідної території тощо, виставлюючи попереду необхідність здійснення діяльності лише ДСП ЧАЕС.

Ми розуміємо, що основним джерелом та першопричиною радіаційного забруднення

нення території України є ЧАЕС. Протягом багатьох років, висококваліфіковані працівники ЧАЕС здійснюють роботи щодо підтримки у безпечному стані енергоблоків та об'єктів «Укриття», здійснення заходів щодо підготовки до зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС, тому основні погляди керівництва держави, міжнародних партнерів та засобів масової інформації зосереджені на цьому об'єкті.

Проте Конференція Чорнобильської ООП звертає увагу на таке:

На нашу думку, на сьогодні основною загрозою для екологічної безпеки України є не тільки об'єкт «Укриття» та ЧАЕС, а забруднення ґрунтів та вод, та вод питного призначення радіонуклідами чорнобильського походження внаслідок підтоплення пунктів захоронення радіоактивних відходів, які були утворені в 1986 році і не відповідають нормам радіаційної безпеки. В 1992 році в зоні відчуження сталися великі лісові пожежі, коли загоріло 12,0 тис. гектарів лісу. Тоді, за оцінками фахівців, у повітря потрапило до 5% радіонуклідів, які зберігалися в лісах. Ці радіонукліди були перенесені на десятки кілометрів від епіцентрів пожеж. Тому велика лісова пожежа в зоні відчуження або на торфовищах, які займають значну площину в зоні відчуження, викличе справжню екологічну катастрофи.

Радіаційний стан зони відчуження (далі — ЗВ) характеризується забрудненням радіонуклідами повітряного простору ЗВ у широкому діапазоні значень. Сучасний рівень радіаційного забруднення у зоні відчуження істотно не змінився. Постійно спостерігаються сплески активності радіонуклідів у повітрі (на 1-2 порядки), обумовлені роботами на проммайданчику ДСП ЧАЕС та перевезенням РАВ (радіоактивних відходів), несприятливими метеоумовами, пожежами, масовим надходженням в атмосферу забрудненого пилу соєни тощо. Щороку пунктами контролю фіксуються випадки перевищення встановлених контрольних рівнів.

На території зони відчуження знаходяться в експлуатації 4 ховища РАВ, понад 800 пунктів тимчасової локалізації радіоактивних відходів. Проектні ресурси пункту захоронення радіоактивних відходів (ПЗРВ) «Буряківка» майже вичерпані, призупинена консервація траншей, які заповнені радіоактивними відходами, що ставить під загрозу виконання міжнародних зобов'язань з переворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечною систему та зняття з експлуатації ЧАЕС, а також державної цільової екологічної програми.

Системи фізичного захисту ПЗРВ належним чином не обладнані та не відповідають вимогам законодавства України.

За радіаційними характеристиками вода і донні відкладання замкнутих водойм належать до радіаційних відходів. Наприклад, вміст стронцію-90 у воді озер на заплаві р. Прип'ять перевищує допустимий рівень для питної води у 30-50 разів. Надзвичайно забруднені ґрунтові води у 10-км зоні. Перевищення за стронцієм-90 сягає 1000 разів. При цьому чисельні моделювання не дають однозначної відповіді щодо захищенності більш глибоких горизонтів підземних вод, які використовуються для питного водопостачання, у тому числі — Київської агломерації. Водою з р. Дніпро користуються 35 млн. громадян України.

За даними індивідуального дозиметричного контролю, середня доза тільки зовнішнього опромінення персоналу підприємств, які розташовані в зоні відчуження, становила у 2009–2014 роках 1.1-1.7 мЗв і досягала 17,7 мЗв, що перевищує ліміт дози опромінення населення. Ізотопи plutонію становлять найбільшу небезпеку при інгальгаційному надходженні до організму, до того ж вони хімічно токсичні. На території усієї ЗВ перевищують гранично допустими концентрації вмісту plutонію в ґрунтах, у м. Чорнобіль — перевищення до 11 разів. Продукти рослинництва, вирощені в умовах зони відчуження, здебільшого становлять загрозу для організму при їх споживанні. Близько 40% продукції з господарств «самопоселенців» не відповідає критеріям радіаційної безпеки.

Загальна площа торфовищ, по Чорнобильському району становить 5320 га, по Поліському району — 7085 га. В зоні відчуження в 2014 році зафіксовано 105 пожеж, у тому числі: у лісах та трав'янистому настилі — 82, будівлях — 23. В зоні відчуження 150 тис. гектарів вкриті лісовою рослинністю земель. За останні 15 років сталося 768 загорань, проте завдяки своєчасному виявленню та оперативному реагуванню лісників пожежі не завдали значної шкоди.

Як стверджують фахівці комплексу лісово-господарства «Чорнобильська Пуща», створення біосферного заповідника на радіаційно-забруднений території зони відчуження є передчасним.

Відсутність необхідного автотранспорту не дозволяє своєчасно і в повному обсязі виконувати роботи з підтоплення площ торфовищ у період підготовки до пожежонебезпечної періоду, що може привести до катастрофічних наслідків.

На технічному обслуговуванні підприємств зони відчуження перебуває 748 свердловин, з них 395, згідно з Водним кодексом України, підлягають тампонажу. В 54

населених пунктах ЗВ виявлено 2581 покинutий колодязь, які також підлягають ліквідаційному тампонажу. Роботи з тампонажу свердловин та колодязів призупинені у зв'язку з відсутністю фінансування.

Державно експертizoю умов праці Головного управління праці та соціального захисту населення Київської обласної державної адміністрації, за висновками атестації робочих місць за радіаційним фактором, роботи у зоні відчуження визнані особливо шкідливими та віднесені до Списку №1.

Фактично 42 мільйони громадян України є заручниками зони відчуження і залежать від роботи саме тих підприємств, які здійснюють бар'єрні функції у зоні відчуження, з метою недопущення розповсюдження радіонуклідів.

З метою запобігання винесення радіонуклідів з території зони відчуження винесення радіоактивного забруднення навколо цього середовища, поводження з радіоактивними відходами (збирання, транспортування, обробка, зберігання, захоронення); моніторингу стану природного середовища; утримання території в належному санітарному і пожежобезпечному стані, був створений комплекс спеціалізованих підприємств у зоні відчуження, включуючи ДСП «ЧАЕС». Ми не бачимо серйозних економічних обґрунтів, що унеможливлює прийняття зважених рішень.

Разом з тим, проглядається нестримне бажання ініціаторів прирати все до своїх рук та керувати всім.

Зрозуміло, що на ДСП ЧАЕС зараз багато працівників, їх треба забезпечити роботою та заробітною платою, але це потрібно робити не за рахунок позбавлення роботи та заробітної плати працівників інших підприємств зони відчуження. Причому, пропозиції ДСП ЧАЕС не погоджуються з Державним агентством України з управління зонами відчуження, із іншими підприємствами зони відчуження, а також медичними оглядинами працівників ПМО та обов'язковими періодичними оглядинами працівників професій, диспансерним наглядом, оздоровчими реабілітаційними заходами, забезпечує медичний супровід при проведенні громадських заходів та медичний супровід державних високопосадовців та іноземних делегацій під час відвідування зони відчуження.

— надає екстрену та невідкладну медичну допомогу працівникам підприємств, які здійснюють роботи в зоні відчуження, а також, за потреби, проводить госпіталізацію хворих, що її потребують;

— здійснює спеціальні заходи профілактики соціально небезпечних хвороб тощо.

Крім того, особливостями роботи СМСЧ-16 є те, що:

— працівники, які виконують роботи в зоні відчуження, працюють вахтовим методом, мешкають у гуртожитках м. Чорнобіль, що дозволяє отримати кваліфіковану медичну допомогу за місцем роботи, зменшивши час та витрати підприємств на проходження працівниками ПМО, здійснювати контроль з боку підприємств за працівниками ПМО, здійснювати контроль з боку підприємств за працівниками ПМО, здійснювати контр

